

SOBRE LES MENTIDES REPETIDES MIL VEGADES

Antoni Puig Solé

D'ençà del 2007, ha fet fortuna –salvant les distàncies– entre algunes formacions polítiques de Reus aquella màxima de Goebbels sobre que una mentida repetida mil vegades inevitablement s'acaba convertint en realitat. No s'adonen que les seves afirmacions i els seus fets en relació a la contracta sobre la brossa a la ciutat de Reus es contradiuen de manera aclaparadora. O com s'entén sinó que la seva oposició radical a la nova contracta s'hagi transformat finalment en una benedicció unànime al treball de l'àrea de Medi Ambient?

Avui, més que mai, és temps de responsabilitat des de les administracions per donar un missatge de transparència i de servei al ciutadà. Aquest missatge no és contradictori en explicar els fets tal i com han succeït i en donar elements a les persones perquè treguin les conclusions oportunes. Som conscients que ens ha tocat viure també un temps de recuperació de la memòria i per fer-ho bé hem de començar per aquella que ens és més propera.

Comencem, doncs, fent una mica de repàs de totes les afirmacions que el temps ha demostrat falses i malintencionades sobre aquesta contracta que representa la de major quantia de les que atorga l'Ajuntament i que afecta a un tema cabdal com és el de la neteja i la recollida de residus de la ciutat.

En un primer moment, des del "Comitè d'empresa" de Focsa es va al·legar que estaven en contra d'una nova contracta perquè feia perillar els llocs de treball, una alerta a la qual algunes formacions polítiques es van sumar. Tots es van negar a escoltar un fet conegut i demostrable a través d'una simple consulta al DOGC número 4556: el conveni col·lectiu vigent del sector (disposició addicional 4ª) indica clarament que en cas de rescissió o canvi de titularitat en la concessió administrativa el personal serà absorbit pel nou concessionari o en el seu defecte

l'ajuntament amb les mateixes condicions econòmiques i laborals en que ha per finalitzat la contracta anterior.

Per tant, el conveni col·lectiu ja garantia els llocs de treball i les seves condicions. Llavors, quins interessos defensava aquest Comitè d'empresa?, es preocupava pels drets dels treballadors com era la seva obligació, o potser es dedicava a vetllar únicament pels interessos d'una empresa molt potent que li assegura des de fa anys el monopoli sindical?

Aprofitant-se de la cerimònia de la confusió, el grup municipal de CiU, al qual s'hauria d'exigir un major grau de responsabilitat per ser l'opció majoritària a l'oposició, va donar suport a aquest "Comitè d'empresa" tan estrambòtic, i a sobre va beneir, per activa o per passiva, unes quantes tergiversacions que el mateix "Comitè" va fer circular i amb les quals es posava en qüestió l'honorabilitat de l'anterior regidor d'ICV i, de pas, la de l'actual. De manera retroactiva, es va acusar a l'anterior regidor –fixin-se bé, quan aquest ja havia deixat les responsabilitats en la matèria– de manobres fosques, d'operacions

poc clares, d'afavorir a la seva família..., i de no se quins plans de futur. Si era veritat tot això, per què no ho havien denunciat anteriorment? Simplement no ho havien fet perquè no existien en aquests fets. Tot era un invent.

Quan el ressò de tota aquesta campanya difamant es va anar esmortint, es va intentar aconseguir una pròrroga de la contracta de la brossa sense tenir en compte la legalitat vigent. Fa només un any, tots els grups de l'oposició (CORI inclosa, fent-se càrrec de la part artística i de l'acompanyament musical) van insistir en aquesta incoherència i van presentar una moció al ple demanant una pròrroga de l'actual concessionària. Si fem servir un símil futbolístic ens adonarem de la barbaritat que es plantejava: és com si en meitat d'un partit un dels contrincants demanés aturar el joc i saltar directament a la pròrroga. El secretari de la Corporació va advertir de la il·legalitat d'aquest fet i la demanda es va esfumar d'igual manera que les altres qüestions ho havien anat fent.

• Editorial

Quan encetàvem aquest full dèiem que, malgrat les dificultats, amb coratge i generositat supereriem el combat per consolidar i enfortir el nostre espai polític.

La decisió del company Daniel Pi de no tornar-se a presentar a les properes eleccions al Parlament ha estat, a més de fer-se en unes formes clares i impecables, un acte generós que ens obliga a tots.

Si volem que els lideratges es fonamentin en els fets més que en les paraules, hem de reconèixer que el Daniel ens deixa una excel·lent fulla de serveis com a diputat en la que queda palesa la seva vàlua a l'hora de definir i defensar les propostes d'ICV i la seva gran capacitat de treball.

Però no podem oblidar que el Daniel continuarà com a parlamentari mentre duri la legislatura i el seu treball esdevé una garantia pel nostre èxit electoral.

El futur immediat és incert, però uns resultats electorals que ens siguin propicis són possibles i necessaris per una sortida a la crisi que sigui favorable a les classes populars; per refermar una Catalunya governada des de opcions clarament d'esquerres o, en el pitjor dels casos, per mantenir amb posició de força el combat a favor de polítiques d'esquerres i ecologistes de debò.

Durant els darrers mesos també hem fet gala de coratge. Hem ajudat a mantenir vius i amb força combats que són justos.

Un primer exemple el trobem en la denúncia del decret d'empadronament vigent.

També ens hem vist obligat a sortir en defensa del carril bici a partir d'una decisió estúpida en que s'ha vist involucrat l'alcalde que ha actuat més com un cap d'un govern de minoria que com el responsable d'un govern de coalició.

I un exemple més recent ha esta la negociació, en una dinàmica perversa i incomprendible, del pressupost del 2010: si no és per la nostra fermesa –que ens podia deixar fora del govern de la ciutat– ara tindríem uns pressupostos sense crèdit ni fiabilitat per el dia a dia.

Bon Nadal. I si voleu que us ho diguem amb altres paraules, que el sol que remunta i eixampla els dies des del solstici d'hivern ens il·lumini aquest proper 2010 amb generositat i coratge.

No puc passar per alt, que la disposició legal de la qual hem parlat més amunt i que garanteix que els treballadors no perdin els seus llocs de treball al canviar la titularitat de l'empresa on presten servei, presenta un redactat idèntic al d'una altra clàusula legal que l'Ajuntament de Reus es va veure obligat respectar fa uns anys. Com alguns de vostres recordaran, això va succeir després que l'Ajuntament perdés tots els judicis, degut al fet que en crear-se l'actual empresa de transport públic no es va fer càrrec dels treballadors que prestaven anteriorment el servei a través d'una altra empresa. Aquella, va ser, per cert, una altra situació trista i alhora perjudicial per a la ciutat que curiosament es va produir quan la dreta nacionalista formava part del govern municipal i va tenir de principal protagonista a un regidor de CIU.

Ara, com dèiem al començament, sembla que tot això vol deixar-se en l'oblit i tots els grup, inclosos els opositors, han votat unànimement. Alguns celebraran aquests esdeveniment, però personalment, quan la dreta vota alguna proposta amb les esquerres, em poso a tremolar i no em puc deixar de preguntar quin pot ser-ne el motiu.

Dubto que el vot de la dreta hagués estat el mateix si la beneficiària de la contracta no hagués estat Focsa sinó una altra de les empreses que concursaven ja que tot em porta a la conclusió de que el "comitè d'empresa" i als partits de l'oposició han actuat pensant únicament en com afavorir a una empresa privada (Focsa en aquest cas), en comptes de preocupar-se de com millorar la neteja i recollida de residus de la ciutat.

Afegiré que, a diferència de l'oposició, no tinc cap simpatia per Focsa, entre altres qüestions, degut al fet que ja fa uns anys vaig ser apallissat brutalment al cos-

tat d'altres sindicalistes, per defensar als vaguistes de Focsa en unes circumstàncies en les quals alguns dels membres del comitè d'empresa actual feien d'esquirols i eres transportats per cotxes de l'empresa en els quals s'amagaven bats de beisbol.

Però malgrat aquests antecedents, curiosament ha estat un regidor d'ICV, formació política de la qual transitòriament sóc el principal dirigent a la ciutat, qui ha gestionat un concurs on al final la contracta ha estat concedida a Focsa. Nosaltres hem actuat amb la màxima objectivitat deixant a un costat els perjudicis rebuts en clau personal i política. Com acabem de demostrar, no tots poden dir el mateix.

Des d'aquestes línies, voldria agrair al regidor Ernest París no només el seu treball, la seva constància i solidesa en moments que -estic segur- han estat durs sinó també la seva capacitat per generar, quan li han deixat treballar realment amb tranquil·litat i sense manipulacions, consensos. Ha estat capaç d'oblidar les travetes, d'obrir les mires i fer participar a tothom amb l'objectiu que Reus tingués la millor contra-

cta. Un objectiu que alguns, lamentablement molts si pensem en l'oposició inicial, no haurien haver perdut mai de vista.

He dit abans que la política s'enfronta avui a un temps que exigeix responsabilitat màxima, conviccions profundes i treball desinteressat per la comunitat. Tant de bo, l'exemple de coherència i de rigor que el grup municipal d'ICV-EUIA ha donat en aquest tema serveixi perquè altres entenguin finalment que la realitat és tossuda. Malgrat que les mentides es repeteixin.

ICV-EUIA EXIGEIX DE MANERA URGENT UN BAIXADOR DE TREN A LA ZONA DE BELLISENS

En el marc de la xerrada "Baixador de Bellisens, una necessitat ciutadana i una opció de futur", el diputat d'ICV-EUIA, Daniel Pi, ha demanat major implicació al consistori reusenc perquè es faci realitat, de forma immediata, una parada de tren a la zona de Bellisens. Aquest baixador donaria servei a una població aproximada de 35.000 persones i permetria potenciar el transport públic en una àrea de nova centralitat per l'ubicació de les facultats, el nou hospital comarcal i el Tecnoparc. A més, Pi ha insistit que aquesta proposta representa una inversió relativament petita de l'ordre d'uns 500.000 euros.

El diputat ha assenyalat que el model a seguir és el de Tarragona, que té plantejat fer fins a cinc parades en tot el seu terme. A més, ha criticat que s'hagi invertit en el tren d'alta velocitat, "quan l'utilitza un 10% dels usuaris" i no s'aposti pels trens regionals, "utilitzats pel 90%".

Per altra banda, Pi veu possible que d'aquí sis mesos la parada pugui estar operativa "si es comencen les obres ara". La proposta es troba al pacte nacional d'infraestructures de Catalunya, dins de la primera fase. Tot i que, segons assenyalava el diputat, "no ens agrada parlar d'infraestructures, sinó que hem de parlar de serveis".

Leandre Saún i Carme Casas

El Centre de Lectura va organitzar una emocionada presentació del llibre "**Leandro Saún y Carmen Casas. Organización política clandestina en la Zaragoza de los años 40**".

Des de les primeres paraules de l'historiador Andreu Mayayo va quedar clar que la presentació del llibre no seria un pur tràmit.

Vestit amb una camisa vermella, segons confessió pròpia en honor al Leandre que sempre vestia aquest color de camisa quan anava a una manifestació, l'historiador va destacar el paper important que aquesta parella va tenir en la clandestinitat i en la pedagogia política de persones durant els anys de la transició.

Andreu Mayayo va afirmar que "la Carme i el Leandre no són només un exemple per les persones d'ahir i d'avui, també ho són per les del futur".

Joan Herrera a Reus

En el marc del cicle "Catalunya, horitzó 2010" organitzat per la Cambra de Comerç de Reus, Joan Herrera secretari general i candidat d'ICV

va les eleccions al Parlament de Catalunya va presentar les propostes d'ICV per a fer front als principals reptes del país.

En referència a la realitat del nostre territori, Joan Herrera va posar l'accent en el treball realitzat per tal de modificar la mobilitat del Camp de Tarragona a través de propostes del dia a dia. En aquest sentit, va recordar que és gràcies a ICV que el Tramcamp s'ha posat en la primera fase del Pacte Nacional d'Infraestructures (PNI) i va destacar l'aposta per les rodalies ferroviàries que en cas de haver voluntat política podrien transformar radicalment la mobilitat de la gent en un temps d'un any i mig aproximadament.

També va considerar com a molt positiva la proposta de fer un baixador de tren a Bellisens.